

N.r.O corespondență primită prin mail, fără indicarea sursei

Un interviu dintre un catolic cu un călugăr ortodox.

>>>

>>>"Si vine o vreme cand intelegi ca nu e necesar sa te zbati, ca totul se intampla de la sine, intelegi ca viata curge lin, nu este o stradanie"

>>>

>>>

>>>In aceasta lume complicata in care traim, am intalnit zilele trecute un calugar ortodox de 85 de ani, considerat a avea har conform terminologiei utilizata de confratii sai.

>>>L-am intrebat cum se produc vindecările, ce se intampla cand cineva vine la el.

>>>"Eu, omul nu ma gandesc ca as avea ceva de facut, eu ma deschid si las Sfantul Duh sa curga prin mine.Nu intreb niciodata omul de ce a venit la mine,ce problema are, ii simt doar sufletul cat de greu ii este, si apoi ma rog.Atat fac- ma rog impreuna cu el.Si ii spun ca este o mare bucurie atunci cand doi se strang in numele Lui ca atunci si El este cu noi.Pentru mine este o binecuvantare cand cineva imi deschide usa chiliei.Eu nu privesc omul intrand la mine ci pe Dumnezeu in om patrundand in chilie.

>>>La sfarsit simt cum omul este mai usor, mai senin.Eu nu trebuie sa stiu ce greutate purta el, Dumnezeu stie, imi pastrez doar sufletul deschis si ma rog din toata inima mea.Deci totul este rugaciunea noastra catre Dumnezeu, uneori ii tin mainile in ale mele, alteori le pun pe crestetul capului.Uneori simt ca este nevoie sa mai vina, alteori stiu ca lucrarea s-a facut. Si miracolul pentru mine nu il numesc vindecare, il numesc trezirea omului in Dumnezeu."

>>>

>>>L-am intrebat de ce intr-o multime agitata, tensionata, nervoasa imi era mai greu sa ma rog si mi-a raspuns :

>>>"Atat timp cat il privesti pe Dumnezeu ca fiind in afara ta, o sa si gasesti motive tot in afara ta.Cauza nu sunt cei din jur ci cum il privesti tu pe Dumnezeu.Daca ai credinta nestramutata ca El este in tine, realizezi ca nimeni nu poate sta intre tine si Dumnezeu.Ca sa te rogi cobori in tine, inchizi ochii si in inima ta o sa gasesti linistea.Acolo te asteapta Dumnezeu.Mintea este prima care fie se deschide si prin gandurile tale ii lasa pe El sa se manifeste in tine, sau tot mintea este cea care te impiedica.Mintea tese labirinturi si uneori se pierde in propria ei tesatura.Daca lasi iubirea din inima ta sa iti scalde mintea, o sa vezi cum gandurile tale isi gasesc singure drumul catre Cer."

>>>

>>>L-am intrebat de ce se agitau, se luptau oamenii ca sa ajunga sa ia Lumina:

>>>"Te lupti sa ajungi mai aproape de Dumnezeu cand ai o teama in tine, o neliniste,o indoiala in ceea ce priveste relatia ta cu Dumnezeu.Atunci intotdeauna gasesti ca mai ai ceva de facut, nu ai facut destul, mai exista inca si acel ceva o sa iti aduca apropierea, si cauti si cauti neincetat.Dar daca te opresti din zbucium, din framantare, din cautare, iti dai voie sa il descoperi in tine.Poti trai o intreaga viata preocupat sa il cauti in afara ta, dar nu cauti unde trebuie.Lupta exterioara este un semn al luptei din sufletul acelor oameni,aspiratia lor, nazuinta lor, cautarea lor, si acela e modul in care o reflecta."

>>>

>>>L-am intrebat cum dupa ore petrecute in picioare, intr-o pozitie in care nu puteai nici sa te intorci, el

nu dadea nici un semn de oboseala si nu numai aceasta, in jurul lui oamenii erau foarte linistiti, calmi. Raspandea o vibratie de pace in jur care linstea multimea.

>>> "Oboseala vine din lupta fiintei cu viata. Cand te opui vietii, judecand, criticand, maniindu-te, pierzi viata din tine si obosesti, si este si normal pentruca mergi contra curentului. Iubirea, este curgerea vietii. Pacea, linistea, se obtin cand lasi viata sa curga prin tine si nu mai opui rezistenta la ceva".

>>> Si m-a intrebat: "ai oboseit vreodata in timp ce te bucurai, in timp ce iubeai, in timp ce te rugai? Atunci te lasai purtata de curgerea vietii, nu opuneai rezistenta. Atunci te deschideai prin inima. Obosesti cand cauti cu mintea, inima nu te oboseste vreodata. Si mintea cauta neincetat, mereu gaseste altceva de care sa se agate, dar in esenta mintea isi cauta linistea.

>>> Deci lupta nu este intre noi si cei din jur, sau intamplarile din viata, ci este intre noi si noi, acea lupta interioara este cea care epuizeaza."

>>>

>>>

>>>

>>> L-am intrebat cum poti sa iesi din aceasta zbatere, pendulare:

>>> "Nu trebuie sa te zbati ca sa iesi, pentru ca te afunzi si mai rau. Si vine o vreme cand intelegi ca nu e necesar sa te zbati, ca totul se intampla de la sine, intelegi ca viata curge lin, nu este o stradanie. Lupta are loc pana cand se coboara aceasta intelegere, aceasta pace. Nu fugi dupa Dumnezeu, stai linistit si lasa-l sa se exprime prin tine".

>>>

>>>

>>> L-am intrebat cum a ajuns el la aceasta stare de pace, in opinia mea de iluminare, si mi-a spus ca s-a rugat catre Dumnezeu sa il lumineze ca sa poata darui la cei din jur, dintr-o credinta ferma ca cererea sa este auzita si indeplinita, si apoi s-a lasat purtat de valurile vietii, s-a deschis si i-au venit rugaciunile pe care le simtea cu sufletul. Nu s-a indoit nici un moment si rugamintea sa la Dumnezeu era sa ii dea acest har de a darui atat timp cat traieste pe acest pamant. Acesta considera ca fiind cea mai mare binecuvantare, bogatia inimii.

>>>

>>> I-am spus ca in opinia mea biserica s-a indepartat de creinciosi, a pierdut legatura, si intr-un fel a interupt legatura intre Cer si Pamant, in conditiile in care ei aveau puterea sa o consolideze.

>>> "Biserica este o institutie alcatuita tot din oameni. Si omul s-a indepartat de aproapele sau. Si aceasta din teama. Teama de a nu se pierde invataturile, de a le pastra nealterate, din frica aceasta si-au concentrat atentia doar pe invatatura si au uitat de ce este mai important - cei carora li s-a adresat Christos prin invataturile sale. Iisus nu a vorbit ascuns, doar Apostolilor, el a iesit in lume. Dar si in Biserica sunt oameni si oameni.

>>> Ce poti face tu ca om este sa studiezi Cuvantul Intemeietorului, sa il simti, sa citesti si sa alegi acele rugaciuni pe care le simti cu Sufletul, pentruca daca doar le rostesti fara suflet, ele sunt doar sunete goale. Prin rugaciune omul se inalta prin Cuvant care este fapta, prin gand si prin traire. Acestea trei trebuie sa mearga impreuna ca sa te inalte. Nu e datoria noastra sa ii judecam pe semenii nostri, asa scrie si in carti sa nu judecam, noi folosim piatra de temelie, invatatura si ne gasim singuri calea prin care vorbim cu Dumnezeu."

>>>

>>>Mi-a spus ca este foarte important sa ascult tacerea.

>>>”Cauta tacerea, nu urmari sirul cuvintelor mele,asculta-l pe Dumnezeu in tacerea mea.”

>>>Si de cate ori se oprea din vorbit, stateam cu ochii inchisi si auzeam, simteam sunetul unui falfait de aripi, si vedeam ca un glob imens de lumina deasupra capului lui.

>>>

>>>

>>>Aceasta fiinta se adresa cu un respect deosebit pentru toti cei din jur, cu veneratie, l-am intrebat ce simte el cand vorbeste cu un om:

>>>”Eu cand vorbesc cu un om, il privesc pe Sfantul Duh in el.Sa fii lipsit de respect la adresa unui om este ca si cum ai fi lipsit de respect in fata tronului lui Dumnezeu.Nu e suficient sa il vezi pe Dumnezeu intr-un inger sau in Fiul Sau, uita-te in jur si descopera-l aici.

>>>Rosteste fiecare cuvint cu respect, rar, nu te grabi sa vorbești.Cuvintele sunt alcatuite din Duhul Sfant, si cand vorbești cu un om, vorbești rar si cu respect, stiind ca in acel moment Duhul Sfat se manifesta prin tine in lume.Lasa ca fiecare cuvint sa vina din sufletul tau, simte-l inainte sa il rostesti, doar asa el va atinge sufletul celui caruia i te adresezi.Ceea ce spui tu daca este lipsit de lumina sufletului tau va trece intr-un cotlon al mintii, si mintea va uita, daca ceea ce rostesti vine din suflet, acel om va pastra in sufletul lui nu ceea ce eu sau tu am rostit, ci amintirea bucuriei sufletului lui.”

>>>

>>>

>>>La plecare doream din suflet sa ii daruiesc ceva, nu stiam ce, ma framantam, si mi-a raspuns la intrebarea mea nespusa spunandu-mi sa fac asupra lui semnul crucii si sa il binecuvantez.Ma gandeam cum pot eu omul sa fac acest gest asupra lui aflat parca in aceasta lume dar neapartinand ei si mi-a explicat:”cand faci ceva cu toata inima lasi puterea celesta a Sfantului Duh sa coboare prin tine, omul nu binecuvanteaza cu puterea omului ci cu cea a Duhului, si in fata Sa toti suntem egali.”

>>>

>>>

>>>Fiintele iluminate pasesc printre noi, nestiuti, simpli, se simte doar adierea lumilor celeste la trecerea lor prin viata noastra.

>>>Viseaza ca si cum ai trai vesnic, dar traieste ca si cum ai muri azi, caci nu conteaza anii din viata ta, ci viata din anii tai.

>>>

>>>

>>>

>>>